

ขณะนี้ถึงเวลาแล้วที่จะทำให้คุณสมบัติของคุณเท่ากับเป้าหมายของคุณโดยการกลับมาทัดเทียมกับพ่อ

วันนี้ บัพดาตารู้สึกยินดีที่ได้เห็นลูกๆ จากทั่วทั้งสี่ทิศ ซึ่งทุกคนอยู่ในสภาพของความเคารพตนเองของพวกเขา ตลอดทั้งวงจรไม่มีดวงวิญญาณใดจะได้รับความเคารพตนเองที่ยิ่งใหญ่กว่าความเคารพตนเองที่คุณได้รับในยุคนั้นพบกันนี้ ความเคารพตนเองนี้ยิ่งใหญ่ ลูกตระหนักถึงสิ่งนี้หรือไม่? ความซาบซึ้งของการเคารพตนเองนั้นยิ่งใหญ่ สิ่งนี้อยู่ในจิตสำนึกของคุณหรือไม่? ลูกประจำของความเคารพตนเองนั้นยาวมาก ฝ่าแต่หน้าลูกปิดแต่ละเม็ดต่อไปและอยู่อย่างหลุดหายไปในความรักของความซาบซึ้งของความเคารพตนเองนี้ ลูกได้รับความเคารพตนเองนี้หรือสมญาี้จากบัพดาตาเอง ลูกได้รับความเคารพตนเองจากพระเจ้า ดังนั้น ไม่มีอำนาจใดจะมาลั่นคลอนความซาบซึ้งทางจิตของความเคารพตนเองของคุณได้ เพราะลูกได้รับสิ่งนี้จากผู้ทรงอำนาจ

ดังนั้น วันนี้ในเวลาอมฤต บัพดาตาเดินทางไปทั่วโลกเพื่อดูลูกๆ ทั้งหมดและเห็นว่าลูกแต่ละคนมีลูกประจำของความเคารพตนเองในสำนึกของคุณมากเพียงใด การสวมลูกประจำนี้หมายถึงการอยู่อย่างมั่นคงอยู่ในสภาพนั้นด้วยสำนึกของคุณ ดังนั้นให้ตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกอยู่ในสภาพของสำนึกนี้มากแค่ไหน บัพดาตากำลังมองว่าคุณมีความสมดุลของศรัทธาในความเคารพตนเองและความซาบซึ้งทางจิตขนาดไหน การมีศรัทธาหมายถึงการมีความรู้ที่เต็มเปี่ยมและการมีความซาบซึ้งทางจิตคือการมีพลัง ดังนั้นบาบาจึงเห็นสภาพที่เต็มไปด้วยความรู้ที่อยู่สองประเภท ประเภทแรกคือเต็มไปด้วยความรู้ และอีกประเภทหนึ่งคือเป็นตัวของตัวเอง ดังนั้นจงถามตนเองว่า ฉันเป็นใคร? บัพดาตารู้ว่าเป้าหมายของคุณนั้นสูงส่งมาก เป้าหมายของคุณนั้นสูงส่งมากใช่หรือไม่? อะไรคือเป้าหมายที่สูงส่ง? ลูกทุกคนพูดว่า ลูกจะกลับมาทัดเทียมกับพ่อ ดังนั้น เช่นที่พ่อเป็นผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ดังนั้นเป้าหมายที่จะกลับมาทัดเทียมกับพ่อจึงสูงมาก ดังนั้นบัพดาตามีความสุขมากที่ได้เห็นเป้าหมายของคุณ แต่...แต่...บาบาควรจะบอกลูกใหม่ว่า “แต่อะไร?” “แต่อะไร?” ผู้เป็นครูควรจะพูด ดับเบิลฟอเรนเนอร์ลูกจะฟังว่า “แต่อะไร” ไหม? ลูกต้องเข้าใจ บัพดาตาต้องการเห็นคุณสมบัติของคุณเท่ากับเป้าหมายของคุณ เวลาที่ลูกแต่ละคนถามตัวเองว่า: เป้าหมายของคุณเท่ากับคุณสมบัติของคุณหรือไม่ หรือเท่ากับสภาพในทางปฏิบัติจริงของคุณหรือไม่? นั่นก็เพราะว่าเป้าหมายของคุณสมบัติของคุณที่เท่ากันนั้นคือการกลับมาทัดเทียมกับพ่อขณะนี้เป็นเวลาที่จะนำความทัดเทียมนี้ให้เข้ามาใกล้

ในปัจจุบัน บัพดาตาไม่สามารถทนเห็นสิ่งหนึ่งในลูกๆ ได้ ลูกหลายคนเพียรพยายามในรูปแบบต่างๆ มากมายเพื่อจะกลับมาทัดเทียมกับพ่อ ไม่จำเป็นที่จะต้องเพียรพยายามต่อหน้าความรักที่มีต่อพ่อ เพราะที่ใดมีความรัก ที่นั่นก็ไม่ต้องเพียรพยายาม ความซาบซึ้งผิดๆ ของสำนึกที่เป็นเป็นร่างได้กลายเป็นธรรมชาติของลูก มันกลายเป็นธรรมชาติไปแล้ว ลูกจำเป็นต้องเพียรพยายามเพื่อเข้ามาสู่จิตสำนึกของการเป็นร่างหรือไม่? หรือลูกได้พยายามเช่นนั้นมาเป็นเวลา 63 ชาติเกิดแล้ว? สิ่งนี้กลายเป็นธรรมชาติของลูก มันกลายเป็นธรรมชาติไปแล้ว ดังนั้นแม้กระทั่งในเวลานี้บางครั้งลูกก็พูดว่า แทนที่จะมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกกลับมีจิตสำนึกที่เป็นร่าง ดังนั้นเช่นที่จิตสำนึกที่เป็นร่างได้กลายเป็นธรรมชาติและเป็นธรรมชาติของลูก ในทำนองเดียวกันเวลานี้ให้สภาพของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณกลายเป็นธรรมชาติและเป็นธรรมชาติของลูก เป็นการยากที่จะเปลี่ยนธรรมชาติของลูก แม้กระทั่งเวลานี้ลูกก็พูดว่า บางครั้งลูกก็พูดว่า นั่นไม่ใช่ความตั้งใจของลูก แต่มันเป็นธรรมชาติของลูก ดังนั้นลูกได้ทำให้ธรรมชาตินั้นเป็นธรรมชาติ และลูกก็ไม่สามารถทำให้ธรรมชาติของการกลับมาทัดเทียมกับพ่อเป็นธรรมชาติได้! ลูกถูกควบคุมโดยธรรมชาติที่ผิด เหตุใดการมีธรรมชาติที่ถูกต้องในการทัดเทียมกับพ่อจึงเป็นเรื่องยาก? ดังนั้น เวลานี้บัพดาตาต้องการเห็นลูกทุกคนมีธรรมชาติของการมีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณอย่างเป็นธรรมชาติ ลูกได้เห็นพ่อบราห์มาแล้ว ในขณะที่เดิน เคลื่อนไหว และทำงานใดๆ สภาพของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณเป็นธรรมชาติที่เป็นธรรมชาติของท่าน

บัพดาตาได้ยืนยันว่า ทุกวันนี้ดาดี้ทั้งหลายมีการสนทนากับใจถึงใจกันเป็นพิเศษเกี่ยวกับว่าจะทำให้สภาพที่เป็นเทวดานางฟ้า สภาพคาร์มาทิต และสภาพของการทัดเทียมกับพ่อเป็นธรรมชาติที่เป็นธรรมชาติของคุณได้อย่างไร ให้สิ่งนี้กลายเป็นธรรมชาติของคุณ ลูกมีการสนทนากับใจถึงใจเช่นนี้ใช่หรือไม่? นั่นคือสิ่งที่ดาดี้คิดครั้งแล้วครั้งเล่าใช่หรือไม่? ที่ลูกควรกลายเป็นเทวดานางฟ้า ลูกควรคาร์มาทิต เพื่อที่พ่อจะได้รับการเปิดเผย ดังนั้นวิธีการพิเศษที่จะกลายเป็นเทวดา

นางฟ้าหรือการสร้างสภาพคาร์มาที่ตีที่ไม่มีตัวตนคือการกลับมาไม่มีความหลงตนเอง มีเพียงผู้ที่ไม่มีความหลงตนเองเท่านั้นที่สามารถกลับมาไม่มีตัวตนได้ ด้วยเหตุนี้มนตราสุดท้ายที่พอได้ให้โดยผ่านบราห์มาคือ: พร้อมกับการไม่มีตัวตนแล้ว ก็ต้องไม่มีความหลงตนเองด้วย ความหยิ่งโสของร่างกายหรือจิตสำนึกที่เป็นร่างกายไม่ใช่เพียงแค่การติดกับอยู่ในร่างกายของตนเองหรือร่างกายของผู้อื่นเท่านั้น สิ่งนี้เพียงอย่างเดียวไม่เรียกว่าความหยิ่งโสในร่างกายหรือจิตสำนึกที่เป็นร่าง มีความหยิ่งโสในร่างกายและมีจิตสำนึกที่เป็นร่างด้วย การตระหนักรู้ถึงร่างกายของตนเองและของผู้อื่น การมีความผูกพันยึดมั่นในร่างกาย ลูกส่วนใหญ่สอบผ่านในสิ่งนี้ ผู้ที่มีความรักอย่างลึกซึ้งต่อความพยายาม ผู้ที่มีความเพียรพยายามอย่างแท้จริงนั้นจะอยู่เหนือรูปแบบที่หยาบนี้ได้ อย่างไรก็ตามมีรูปของจิตสำนึกที่เป็นร่างที่ละเอียดอ่อนมากมาย จดรายการของสิ่งเหล่านี้ในบันดาถูกๆด้วยกัน บัพดาดาจะไม่บอกลูกเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ในวันนี้ สัญญาณมากมายเท่านั้นก็เพียงพอแล้วสำหรับวันนี้เพราะลูกทุกคนมีความรู้คิด ลูกทุกคนรู้จักสิ่งเหล่านี้ใช่หรือไม่? หากลูกทุกคนถูกถาม ลูกทุกคนก็จะถ่ายทอดสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดได้อย่างฉลาดมาก อย่างไรก็ตาม บัพดาดาเพียงแต่บอกลูกถึงความเพียรพยายามที่แสนเรียบง่ายและง่ายดายนี้ จดจำและเก็บมนตราสุดท้ายของทั้งสามคำ (ไม่มีตัวตน ไม่มี ความหลงตนเอง และไม่มีกิเลส) ไว้ในความคิด คำพูด การกระทำ ความสัมพันธ์และสายใยของลูกอยู่เสมอ เมื่อลูกสร้างความคิดใดๆขึ้นมา ให้ตรวจสอบว่าความคิดนั้นเต็มไปด้วยมนตราที่ยิ่งใหญ่หรือไม่? ในทำนองเดียวกัน ให้รักษาคำสามคำนี้ไว้ในคำพูดและการกระทำของลูก และให้มีความเท่าเทียมกัน นี่เป็นสิ่งที่ง่ายใช่หรือไม่? ลูกไม่ได้ถูกบอกให้จดจำเมอร์ลีทั้งหมด แต่ให้จำเพียงแค่สามคำ มนตราอันยิ่งใหญ่จะทำให้ความคิดของลูกสูงส่ง จะทำให้ลูกมีความถ่อมตนในคำพูดขอลูก และมีความรู้สึกของการรับใช้ในการกระทำของลูก มันจะสร้างทัศนคติของความปรารถนาดีและความรู้สึกที่สูงส่งในความสัมพันธ์และสายใยของลูกอยู่เสมอ

บัพดาดาได้ยินข่าวเกี่ยวกับงานรับใช้ ทุกวันนี้ลูกได้ให้หลักสูตรต่างๆมากมายในงานรับใช้ อย่างไรก็ตาม เวลานั้นยังคงมีหลักสูตรหนึ่งที่เหลืออยู่ นั่นคือการให้หลักสูตรแห่งพลัง นั่นคือการเติมเต็มดวงวิญญาณด้วยพลังที่พวกเขาต้องการ เป็นหลักสูตรที่จะเติมพลังให้พวกเขา ไม่ใช่หลักสูตรของการบอกพวกเขาด้วยคำพูด พร้อมกับหลักสูตรของคำพูด ให้มีหลักสูตรในการเติมพลังให้พวกเขาด้วย ซึ่งพวกเขาไม่เพียงแต่พูดว่าสิ่งนี้ดี แต่ทำให้พวกเขากลับมาดีด้วยตัวของพวกเขาเองด้วย ให้พวกเขาพูดว่า วันนี้พวกเขาได้รับพลังหยดหนึ่ง การได้สัมผัสประสบการณ์นี้แม้เพียงหยดเดียวก็ถือเป็นเรื่องที่ดีมากสำหรับดวงวิญญาณเหล่านั้น ให้หลักสูตร แต่ให้หลักสูตรนี้กับตัวเองก่อน แล้วจึงค่อยบอกผู้อื่น ลูกได้ยินสิ่งที่บัพดาดาต้องการหรือไม่? จงทำให้คุณสมบัติของลูกเท่ากับเป้าหมายของลูก เมื่อเห็นเป้าหมายของทุกคน บัพดาดาภูมิใจมาก เวลานั้นแค่ทำให้สิ่งนั้นเท่าเทียมกัน แล้วลูกก็จะกลับมาทัดเทียมกับพ่อได้อย่างง่ายดายมาก

บัพดาดาถือว่าลูกสูงกว่าท่านแม้กระทั่งสูงกว่าการทัดเทียมกับท่านเสียอีก ท่านถือว่าลูกสูงกว่าท่านเอง บัพดาดาเรียกลูกๆว่ามงกุฎแห่งศีระของท่านเสมอ มงกุฎยอมสูงกว่าศีระใช่หรือไม่? ผู้เป็นครู ลูกเป็นมงกุฎของศีระใช่หรือไม่?

ผู้เป็นครู: ดูสิ มีครูมากมายเหลือเกิน ถ้ามีครูมากมายในกลุ่มเดียวกัน จะมีครูมากมายขนาดไหนในแต่ละกลุ่ม? ครูมีความคิดที่จะเติมเต็มความหวังหนึ่งของบัพดาดา แต่ลูกยังไม่ได้นำสิ่งนั้นมาต่อหน้าบบา ลูกรู้ไหมว่าสิ่งนั้นคืออะไร? ประการแรก บัพดาดาได้บอกให้ลูกสร้างลูกประจำของทายาท ลูกประจำของทายาท ไม่ใช่ลูกประจำทั่วไป ประการที่สอง ทำให้ผู้ที่มีสายใยหรือมีความสัมพันธ์กับลูกเป็น “ไมค์” ลูกไม่ได้ให้คำบรรยาย แต่ให้คนเหล่านั้นเป็นสื่อแทนลูก สร้างสื่อของลูกเอง สื่อทำอะไร? พวกเขาทำหน้าที่กระจายเสียง ไม่ว่าจะถูกหรือผิด ดังนั้น จงเตรียม “ไมค์” ที่จะแพร่กระจายเสียงของการเปิดเผยในลักษณะเดียวกับที่สื่อทำ ลูกอาจจะพูดว่า "พระเจ้ามาแล้ว พระเจ้ามาแล้ว!" พวกเขาคิดว่าสิ่งนี้เป็นเรื่องธรรมดา อย่างไรก็ตามคนอื่นควรพูดแทนลูก ให้ผู้ที่มีอำนาจบางอย่างพูดสิ่งนี้ ก่อนอื่นให้พวกเขาเปิดเผยลูกในฐานะที่เป็นซัคตีก่อน เมื่อซัคตีได้รับการเปิดเผย พ่อก็จะได้รับการเปิดเผย ดังนั้นทำให้พวกเขาเป็นสื่อ จงเตรียมสื่อ แล้วเราจะได้เห็นกัน ลูกได้ทำสิ่งนี้แล้วหรือยัง? ลูกได้เตรียมสิ่งนี้ไว้แล้วหรือยัง? โอเค พักเรื่องพวกมาลัยไว้ก่อน แล้วลูกได้เตรียมกำไลข้อมือไว้ไหม? ลูกได้เตรียมไว้หรือยัง? ผู้ที่เตรียมบุคคลเช่นนั้นแล้ว ยกมือขึ้น บัพดาดาจะดูที่ลูกได้เตรียมใคร โอเค ลูกได้รักษาความกล้าหาญ ลูกผู้เป็นครูได้ยินสิ่งที่ลูกต้องทำหรือไม่? ในวันชิพราตรี ให้เตรียมผู้ที่มีคุณสมบัติเป็นทายาท เตรียม “ไมค์” แล้วในวันชิพราตรีปีหน้า เสียงจะกระจายไปทั่วว่าพ่อชิวาได้มาแล้ว เฉลิมฉลองชิพราตรีด้วยวิธีนี้ ลูกได้วางแผนโปรแกรมที่ดีมาก ได้มีการส่งโปรแกรมทั้งหมดมาแล้วใช่ไหม? ลูกได้จัดทำโปรแกรมที่ดี อย่างไรก็ตาม ในทุกโปรแกรม ให้สร้าง “ไมค์” ขึ้นมา ให้เตรียมทายาทบางคนพร้อมไว้ จงเพียรพยายามเช่นนี้ ลูกได้ให้คำบรรยายแล้วพวกเขาก็จากไป อย่าให้เป็นเช่นนั้น ขณะนี้เป็นเวลา 66 ปีแล้ว และลูกก็ได้ฉลองครบรอบ 50 ปีของการทำงานรับใช้ด้วย ตอน

นี่เฉลิมฉลอง ไดมอนด์ jubilee ของชิพราตรี เตรียมดวงวิญญาณทั้งสองประเภทนี้ แล้วคอยดูว่ากลองจะถูกตีหรือไม่? ลูกจะไม่ตีกลอง ลูกเป็นเทพธิดา ลูกจะให้มิติ จงเตรียมผู้ที่จะตีกลองและผู้ที่ร้องเพลงในทางปฏิบัติว่าชีพชัคตีได้มาแล้ว ลูกได้ยินสิ่งที่ลูกต้องทำในวันชิพราตรีหรือไม่? อย่างจบทุกสิ่งด้วยการให้คำบรรยายเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แล้วลูกก็จะเขียนมาบอกว่า บาบามีคนมา 500,000 คน พวกเขาและลูกก็ให้สาส์นแก่พวกเขา แต่เวลานี้จึงให้ข่าวกับบาบาวามีทายาทกี่คนและมีไมค์กี่คนปรากฏออกมา สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ทำมาจนถึงตอนนี้ ลูกได้เตรียมดินแดน ลูกได้ให้สาส์น และบาบาก็บอกว่า นั่นเป็นสิ่งที่ดี งานรับใช้ไม่ได้สูญเปล่า แต่มันทรงพลัง ปวงประชาได้ถูกสร้างขึ้น ราชวงศ์ได้ถูกสร้างขึ้น แต่ราชาและราชินีก็เป็นสิ่งที่จำเป็นเช่นกัน ไม่ใช่ราชาและราชินีที่อยู่บนบัลลังก์ ในราชสำนักที่นั่น พร้อมกับราชาและราชินีก็จะมีผู้ที่ทัดเทียมกับราชาด้วย จงสร้างบุคคลเช่นนั้นขึ้นมาเพื่อให้ราชสำนักสวยงาม ลูกได้ยินสิ่งที่ลูกต้องทำสำหรับวันชิพราตรีใหม่? พันดาวาสกำลังฟังอยู่ไหม? ยกมือขึ้น ลูกให้ความใส่ใจไหม? โอเค มหาระตีที่อาวโสกำลังนั่งอยู่ที่นั่น อัจชะ บัพาดา มีความยินดี นี่เป็นความรักของหัวใจเช่นกัน เพราะลูกทุกคนต่างก็มีความคิดว่าเมื่อไรการเปิดเผยจะเกิดขึ้นใช้ใหม่ การเปิดเผยจะเกิดขึ้นเมื่อใด? ดังนั้นบัพาดาจึงยังคงฟังต่อไป ผู้ที่มาจากมฐันได้ยินอะไร? ผู้ที่มาจากมฐันได้ยินหรือไม่? ผู้ที่มาจากมฐัน ยกมือขึ้น! ผู้ที่มาจากมฐัน ยืนขึ้น มฐัน ซานติวัน ญาณสโรว่า: ทั้งหมดเป็นชาวมฐัน อัจชะ

กลองจะตีในมฐัน พวกเขาจะตีกลองที่ไหน? (ในเดลี) ไม่ใช่ในมฐันหรือ? พูดได้เลยว่าทุกแห่งหน กลองจะไม่ถูกตีแค่สถานที่เดียว กลองจะถูกตีในมฐันเช่นกัน และจะตีในทุกหนแห่ง และแล้วเมื่อนั้นกุมภกรรณจะตื่นขึ้น ผู้ที่มาจากมฐันได้ยินสิ่งนี้หรือไม่? ดีมาก เช่นเดียวกับในการทำงานรับใช้ ลูกต้องเล่นบทบาทในการรับใช้อย่างไรไม่รู้เหนื่อย ในทำนองเดียวกัน จงรับใช้ด้วยจิตใจของลูกต่อไป อย่าแค่ทำงานรับใช้ทางร่างกายเท่านั้น ลูกกำลังรับใช้ด้วยความคิด คำพูด และการกระทำของลูก แต่เวลานี้จงทำให้มากกว่านั้นอีก อัจชะ ผู้ที่มาจากมฐันไม่ได้ลูกลืม ผู้ที่มาจากมฐันคิดว่าบัพาดามาที่มฐัน แต่ท่านไม่ได้กล่าวถึงมฐัน อย่างไรก็ตามมฐันได้รับการจดจำอยู่เสมอ ถ้าไม่มีมฐัน ทุกคนจะมาที่ไหน? ถ้าลูกผู้รับใช้ไม่ทำงานรับใช้ แล้วพวกเขาทั้งหมดจะรับประทานและอยู่ที่นั่นได้อย่างไร? ดังนั้น บัพาดาจึงจดจำผู้ที่มาจากมฐันจากหัวใจของท่านและให้พรลูกจากหัวใจของท่านเช่นกัน บาบามีความรักต่อผู้เป็นครู บาบามีความรักต่อมฐันและมีความรักต่อผู้เป็นครู บาบามีความรักต่อผู้เป็นแม่ที่อ่อนหวานเช่นกัน นอกจากนี้ บาบามีความรักต่อพันดาวาสที่เป็นหาวิระด้วย หากไม่มีพันดาวาสก็ไม่สามารถมีความรอดพ้นได้ ดังนั้นจึงมีศาสตรเสริญสัญลักษณ์ที่มีสี่แขนมากยิ่งขึ้น รูปรวมของทั้งพันดาวาสและชัคตีคือวิษณุ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่มีสี่แขน

ลูกพันดาวาสของมฐันมีความซาบซึ้งนี้ใช่หรือไม่? ลูกมีความซาบซึ้ง ความซาบซึ้งของการมีชัยชนะไม่ใช่ความซาบซึ้งจากสิ่งอื่นใด ลูกนั้นดี ถ้าไม่มีพันดาวาสแห่งพันดาฟววัน - ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพันดาวาส - ก็คงจะไม่มีใครสนุกสนานในมฐันด้วยเหตุนี้ จึงมีความยิ่งใหญ่ของชาวมฐันผู้ที่ทำให้ลูกได้อยู่อย่างมีความสุขสนุกสนาน ผู้ที่คอยเลี้ยงดูลูกและทำให้ลูกโอบอ้อม วันนี้ จากเวลาอมฤต บัพาดาได้ระลึกถึงชาวมฐัน ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่นั่นหรือกำลังนั่งอยู่ข้างบนนั้น หรือแม้กระทั่งชาวมฐันที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่นั่น ตั้งแต่เวลาอมฤตบัพาดาให้การจดจำระลึกถึงชาวมฐันในทุกแห่ง อัจชะ

ลูกมีการฝึกฝนทางจิตที่บัพาดาได้ให้ลูกทำก็ครั้งแล้ว และลูกใช้เวลานานเท่าไรในการทำ? ไม่มีตัวตนและเทวดานางฟ้า บัพและดาดา ช่วงขณะหนึ่งไม่มีตัวตน ช่วงขณะต่อมากลายเป็นรูปเทวดานางฟ้า ไม่มีจิตสำนึกของการเป็นร่างกายแต่อย่างใด ดังนั้นหากลูกต้องการอยู่เหนือจิตสำนึกของร่างกาย ให้ทำการฝึกฝนทางจิตนี้ในหนึ่งวินาทีในขณะที่ทำการกระทำและทำหน้าที่ของลูก ขอให้สิ่งนี้กลายเป็นการฝึกอย่างเป็นธรรมชาติ ช่วงเวลาหนึ่งไม่มีตัวตน และช่วงเวลาต่อมาเป็นเทวดานางฟ้า อัจชะ (บัพาดาทำการฝึกดริล) ขอให้ลูกเป็นเช่นนี้ตลอดเวลา

ถึงลูกๆในทุกหนแห่งผู้ที่หลุดหายไปในการจดจำระลึกถึงพ่อ ถึงผู้ที่ทำให้คุณสมบัติของตนเท่ากับเป้าหมายที่จะกลับมาเป็นเหมือนพ่อ ถึงลูกๆผู้ที่กำลังนั่งอยู่ในทั้งสี่มุมของโลกและกำลังรับฟังผ่านสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิทยาศาสตร์ ไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืน ขณะที่นั่งตื่นอยู่ บัพาดาขอมอบความรัก ความระลึกถึง ความยินดีและพรจากหัวใจด้วย บัพาดารู้ว่า ในเวลานี้หัวใจของทุกคนเต็มไปด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ผู้ปลอบประโลมหัวใจ บัพาดาให้ความรักและการจดจำระลึกถึงลูกทุกคนที่กำลังนั่งอยู่ในทุกมุมเป็นการส่วนตัวตามชื่อ หากบาบาจะสวดสายประคำของชื่อของพวกเขา ทั้งคืนก็คงจะผ่านไป บัพาดากำลังจดจำระลึกถึงลูกทั้งหมด ไม่ว่าความเพียรพยายามลูกจะอยู่ในอันดับใดก็ตาม บัพาดาจะให้ความรักและการจดจำระลึกถึงแก่ลูกแต่ละคนอยู่เสมอและกล่าวนมัสตตามความเคารพในตนเองที่สูงส่งของลูก ในช่วงเวลาของการให้ความรักและการจดจำระลึกถึง บัพาดาทำให้ลูกทุกคนในทุกหนแห่งอยู่เบื้องหน้าท่าน บัพาดาเตือนลูกๆทุกคนในทุกมุม ทุกหมู่บ้าน ทุกเมือง ทุกประเทศนี้หรือต่างแดน ถึงความเคารพตนเองของพวกเขา และให้ความรัก

และการจดจำระลึกถึงแก่ลูก ลูกทุกคนมีสิทธิ์ที่จะรักและระลึกถึง เพราะทันทีที่ลูกพูดว่า “بابا” ลูกมีสิทธิ์ที่จะรักและระลึกถึง บัพดาตากำลังเห็นลูกทุกคนที่นั่งอยู่เบื้องหน้าท่านในรูปของผู้ที่สวมพวงมาลัยแห่งความเคารพตนเอง ถึงลูกทุกคนที่อยู่ในความเคารพตนเองในการตัดเทียบกับพ่อ รัก ระลึกถึง และนมัสเต

พูดกับดาดีจี: ตอนนี้ลูกสบายดี ตอนนี้ลูกไม่มีความเจ็บป่วยใดๆ อาการเจ็บป่วยได้หายไปหมดแล้ว การเจ็บป่วยนั้นมาเพื่อแสดงตัวต่อลูก เพื่อให้ทุกคนเห็นว่า ความเจ็บป่วยก็มาหาลูกเช่นกัน นั่นจึงไม่ใช่เรื่องใหญ่

ดาดีทุกคนกำลังเล่นบทบาทที่ดีมาก บัพดาดาพอใจที่เห็นบทบาทของทุกคน (พูดกับดาดีนิรมาล ซานต้า) ลูกเป็นเพชรพลอยดั้งเดิมใช่หรือไม่? ลูกเป็นเพชรพลอยดั้งเดิม ในรูปที่คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ลูกก็อยู่ใกล้ชิดกับพ่อผู้ไม่มีตัวตน ลูกอยู่กับท่านเสมอ และในรูปดั้งเดิมเช่นกันลูกเป็นมิตรร่วมทางในราชสำนัก ลูกเป็นสมาชิกราชวงศ์ของราชวงศ์ และลูกได้รับโชคของการเป็นเพชรพลอยดั้งเดิมในยุคบรรจบพบกันด้วย จึงเป็นโชคที่ยิ่งใหญ่มาก ลูกมีโชคนี้ใช่ไหม? การปรากฏตัวของลูกเป็นพรสำหรับทุกคน ไม่ว่าลูกจะพูดอะไรหรือไม่ก็ตาม ไม่ว่าลูกจะทำอะไรหรือไม่ก็ตาม การปรากฏตัวของลูกเองก็เป็นพรสำหรับทุกคน อัจชะ

พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างละวางในชีวิตทางโลกและทางจิตอยู่เสมอ และกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นโดยการสัมผัสถึงความ เป็นมิตรร่วมทางของพระเจ้า
สัญญาฉบับบอกของการอยู่อย่างละวางอยู่เสมอคือการสัมผัสกับความรักของพระเจ้า และเท่าที่ลูกมีความรักนั้น ลูกก็จะสัมผัสกับความ เป็นมิตรร่วมทางของท่านตามนั้น ลูกจะไม่แยกจากกัน ความรักจะเกิดขึ้นเมื่อลูกอยู่ด้วยกัน เนื่องจากพ่ออยู่กับลูก จงมอบภาระทั้งหมดของลูกให้กับพ่อและกลับมาเบาสบาย นี่เป็นวิธีเดียวที่จะกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น อย่างไรก็ตาม ในเรื่องของความพยายาม ให้ขีดเส้นใต้คำว่า "สม่าเสมอ" จงอยู่อย่างละวางอยู่เสมอในชีวิตทางโลกและทางจิตของลูก แล้วลูกจะสัมผัสกับความ เป็นมิตรร่วมทางของท่านอย่างสม่าเสมอ

คติพจน์: ทำให้รูปร่างกลายเป็นเตียงนอนของลูก แล้วลูกจะกลายเป็น โยคีที่ง่ายตาย

*** โอม ซานติ ***